

El Begur, de l'abisme a tocar el sostre

Damià Sagué entrena el Begur, l'equip del seu poble, per sisena temporada, des del 2018.

A Quarta no hi van anar, però Sagué tenia feina al davant. Ja es coneixia el CF Begur, on hi havia estat cinc temporades (2007/12) compaginant la tasca de jugador amb la de tècnic del planter. Va tornar el 2018 per agafar l'amateur després de ser coordinador del futbol base del Figueres: «A Begur, hi volia exportar un Figueres a petita escala», confessa. A poc a poc, i picant pedra amb jugadors joves i del planter, el juny passat va fer tocar el sostre a l'entitat amb l'ascens a Primera Catalana. A Segona hi havien pujat el 2020

com a segon classificat en la temporada inacabada pel Covid. Sobre la metamorfosi del grup en cinc anys, Sagué explica que «és un orgull veure el que hem aconseguit, amb gent de casa. I, també, veure com s'omple el camp els dies de partit a casa i com s'hi identifica la gent del poble». Ara, 17 dels 25 jugadors són sorgits del planter. Com a supervivents de l'equip que es va salvar pels pèls del descens a Quarta encara queden els capitans Sebas Rincón i Nico Cabrera i els migcampistes Naim Munivez i Joel Ribera. «A Begur, no cobra cap jugador ni quan estàvem a Tercera Catalana ni ara. L'objectiu és mantenir la categoria i fer créixer els jugadors; la mitjana d'edat és molt jove», subratlla. La seva mà dreta des de fa temps és Albert Franquesa. A més de dirigir el primer equip, Sagué entrena un benjamí dels vermells-i-blaus. Sobre si es planteja marxar del club, a curt o a mitjà termini, manifesta que «estic bé a Begur, hem crescut junts. Però ara mateix hem de mirar de guanyar el Banyoles aquest diumenge», conclou.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2023/11/08/begur-l-abisme-tocar-sostre-94331331.html>